

afgørende uenighed. Så var der selvfølgelig også uenighed om de 800.000 kr., hvor vi ikke har fået nogen som helst garanti for, at det beløb vil ligge et eller andet sted, og det synes vi er uacceptabelt.

Med andre ord: Der har ikke været nogen forhandlingsvilje. Vi har ikke stillet urimelige krav, men end ikke de krav, vi havde, har regeringen villet være med til, fordi den står meget stejlt på sine principper om, at kommunerne skal gøre sig klart, at inden de overhovedet er etableret, altså den 15. februar, skal de første gang beslutte, om de vil have nogle institutioner. Vi synes også, og det har jeg også sagt, at det er temmelig udemokratisk og hensynsløst over for de nye kommunalpolitikere, som ikke har en jordisk chance for at kende området, i hvert fald ikke hvis de er nyvalgt.

Formanden:

Tak til fru Lone Dybkjær. Så går vi videre i ordførerrækken, og det er fru Anne Baastrup som ordfører.

Anne Baastrup (SF):

Dette lovforslag er præget af ideologi, og det er faktisk meget, meget uheldigt, at når det drejer sig om de svageste mennesker – handicappede, psykisk syge og børn og unge, hvis liv ikke er ret godt – skal disse menneskers fremtid præges af ideologi.

Oprikelig lavede man et udkast, hvor man lod ideologien slå fuldstændig igennem, nemlig total kommunalisering af alle institutioner. Det gik så op for den forrige socialminister, at med de høringssvar, der kom ind, var det nok lidt for voldsomt, for det var jo helt tydeligt, at argumenterne fra de forskellige institutioner, som har de handicappede og folk med psykiske lidelser, mod at komme under en kommune med det samme var for tunge.

Man lavede så en ganske besynderlig opdeling, hvor institutionerne for børn og unge med sociale adfærdsvanskelige problemer skal være i kommunen, hvorimod handicappede og børn og unge med psykiske lidelser skal høre under regionen. Hvis man dog så i det mindste blot havde gennemført den tænkning, men ikke overladt det til beliggenhedskommunen at træffe beslutning inden for 1½ måned efter, at den nye kommunalbestyrelse er trådt i karakter og har sat sig i stolene. Her skal man træffe beslutning om, hvilke institutioner i beliggenhedskommunen som skal overgå til kommunen –

uanset om det drejer sig om de tungeste og svageste mennesker, uanset om det er meget, meget højt specialiserede institutioner, og uanset om det drejer sig om de institutioner, som i virkeligheden var argumentet for, at man startede med at lægge driften i regionen.

Kl. 15.40

Det er mig en gåde, at regeringen og Dansk Folkeparti har holdt fast i det synspunkt. Heldigvis har man lavet om på finansieringsmodellen, således at det ikke er den helt, helt gode forretning, kommunen kan gøre ved at overtage institutionen – men alligevel.

Det er også utroligt, at man ikke i regeringspartierne og Dansk Folkeparti er blevet opmærksom på den henvendelse, som Amtsrådsforeningen kom med, hvor de ganske, ganske klart beskrev, at kommunalfolk var ude at se på deres institutioner i beliggenhedskommunen og tale med amtets folk, og at det var tydeligt, at det ikke var de handicappede mennesker, der var i behandling på denne institution, der var interessante for kommunen, men institutionens bygninger.

Det, vi jo også ved, er, at dette område med handicappede er et område, der har været i utrolig vækst siden 1980'erne. Derfor er det fantastisk, at man ikke har taget dette her skridt langt mere alvorligt, og, når man har truffet beslutningen om, at institutioner for handicappede og børn og unge med psykiske lidelser skal ligge i regionen, så dog i det mindste har holdt fast i det, indtil rammeaftalen er på plads, således at der skal være konsensus mellem kommuner og region, før en institution kan gå over.

Et andet problem, det også har været ganske forbløffende man ikke har taget alvorligt, er, at vi nu får takstfinansierede institutioner i regionerne. Vi ved, hvilken fantastisk rivende udvikling der har været på hele det specielle område inden for de sidste 20 år. Vi ved, at det har kostet amterne utrolig mange penge at lave det her udviklingsarbejde. Ikke desto mindre fastholder man ved den fuldstændig vanvittige måde, man lader regionerne blive finansieret på, at hele det sociale område, udvikling af de sociale tilbud, skal finansieres via taksterne.

Når man samtidig er klar over, at kommunerne er underkastet en økonomisk spændetrøje af format, så er det dog fantastisk, at man ikke bare på en eller anden måde har villet være med til at tale om en kommunal medfinansiering på det sociale område. Vi har via spørgsmål forsøgt at få ministeren i gang med den tænkning,